Dela Ploești la Tg. Mureș prin Craiova

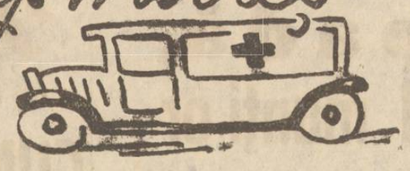

Incidentele au abundat în Campionatele Diviziei Naționale

de I. ȘEINESCU

Tradiția cere ca reportagiile de sîrbe să fie vesele, inspirate și cu haz adecvat momentului. Al meu nu va fi tocmai vesel, nici prea inspirat, iar în ceeace privește momentul... acesta a trecut.

Dar să iau faptele dela început.

În primul rînd, mărturisesc că inspirația mi-a venit cetind un reportaj al prietenului și colegului meu de redacție, Victor Băncilescu. După o vizită la Ploești, cu ocazia matchului CFR Timișoara—Prahova, a scris articolul al cărui „marginal" suna: „AM FOST IN TEXASUL ROMANESC".

Texas! Cuvînt magic, cu un ciudat parfum exotic, (Eldorado al visurile noastre de copii, pămînt al tuturor posibilităților... posibile numai pe ecran) cuvînt a cărui rostire aduce imaginile scăpărărilor de cutite, pocnetelor de pistoale și ale unor șarje cu cai... Mă rog, am devenit poetic, fără să vreau...

UN TEXAS... LA EPOCA DE PIATRA

De fapt, Texasul nostru românesc a rămas la... epoca de piatră! Fiindcă piatra este arma frecventă de atac împotriva adversarilor cari au ghinionul să displacă locuitorilor din „republica" cu aur... negru.

Totuși am descoperit personal un.... Texas mai modern, cu mijloace de atac originale și cu metode de atac oricum mai eficace decât la Ploești. Este vorba de Tg. Mureș, unde umbrela, care în mod curent face oficiul de apărător împotriva ploii, a fost utilizată cu mult succes într'un atac, recent narat în coloanele noastre.

Dar să reviu la subiectul reportajului de față. Pentru a vă satisface curiozitatea, voi spune dela început că mă voi ocupa de incidentele petrecute în acest an, mai ales la matchurile Diviziei A.

AMINTIRI

În primăvara anului curent, răposata după Victoria ajunsese cam pe la lichidare. La Ploești, Ciocanul întâlnea Prahova. Și, cum tradiția cerea, jucătorii Ciocanului au fost... ciocăniți în regulă. Desigur cazul a făcut epocă la timpul său. S'au făcut reclamații, proteste; dela Ploești au pornit alte proteste, arătând că bucureștenii sunt vinovați, etc...

S'a organizat în sfîrșit și Divizia A.

La Arad, se disputa un match ITA—Ciocanul. Tensiunea de pe teren a cuprins tribunele și nervii unora dintre spectatori s'au destins, după câteva încercări de tir la țintă mobilă. Din fericire, totul s'a redus la acest mic incident.

Pe măsură ce campionatul se desfășoară pasiunile cresc și Ploeștiul are un nou prilej să se release cu ocazia matchului Carmen—Prahova.

MOMENT PSIHOLOGIC LA 5-1

Carmen înscrie cinci goaluri și către sfîrșit Prahova reduce scorul cu un goal. Dar Carmen are nefericita inspirație să înscrie al șaselea goal, într'o fază aceiași. Protestele curg și arbitrul este imediat ținta unor „aclamații de simpatie" din partea publicului, mai ales după ce cutează să invite la repaus forțat pe un jucător al Prahovei care voise să încerce fluerul piciorului unui carmenist, cu vârful bocancului.

GHIURIȚAN (C. F. R.)

În urmă, aflăm că goalul înscris de Carmen (acela dubios) cu cinci minute înainte de sfîrșit, demoralizase echipa fiind marcat într'un moment psihologic.

Arbitrul s'a bucurat de o... atentă escortă, care, după două ere de aclamații furtunoase, l-a condus până în centru, cu alai și un grup de arbitri ploeșteni și soldați, care-l păzeau de eventuala manifestațiile de simpatie a publicului.

CRAIOVA SE REMARCA

Povestea se repetă aproape identic la Craiova, unde Juventus și Libertatea, învingători, sunt siliți să treacă prin „furcile caudine" ale cetățenilor olteni. În capitala Banilor, manifestațiile depășesc carecum cadrul obișnuit, și martori oculari descriu scenele ca adevărate „perje" în genul lor. Echipele și arbitrii sunt deopotrivă vizați.

În urma acestor întâmplări federația, socotind că temperatura prea ridicată a provocat aceste manifestații „gen Texas" (vorba confratelui v. b.), hotărăște schimbarea serului și trimite Craiova și Prahova să joace la Caracal și București.

De fapt, Ploeștenii au devenit celebri și peste hotare. Confratele francez „SPORTS" amintește — într'un număr mai vechi — aceste întâmplări. Dar nu știm dacă este cazul să ne mândrim cu această celebritate.

UMBRELELE DELA TG. MUREȘ

Insfârșit, când totul părea să intre în normal, odată cu răcorirea timpului, (între timp IOR-ului i se dăduse un domiciliu forțat pe timp de 30 zile în altă localitate decât Brașov), la Tg. Mureș, se petrec incidentele de care am vorbit, la care umbrelele (fiind timpul ploios) sunt alese ca arme, pe lângă steagurile de colț, crosele și altele. Incidentele au avut epilogul cunoscut.

Insfârșit, la Craiova la matchul C. F. R. Buc.—Craiova, totul decurge în cea mai perfectă ordine, până în ultimul moment, când — pe stradă — instinctul este mai puternic ca voința și o piatră sboară (bine calculată) în capul lui Ghiuriță.

ACESTEA ar fi în linii mari incidentele de anul acesta. Am omis, bineînțeles, câteva alte schimburi de amabilități curente la orice match — din provincie, mai ales, am omis aproape permanenta escortare a arbitrilor dincolo de terenul de joc, pentru a îi scoate și asigura integritatea corporală, etc.

ARBITRUL ACARUL PAUN

Fiindcă veni vorba de arbitru. Bun sau rău, el este „acarul Păun" al tuturor incidentelor. El trebue să plătească oalele sparte. În mentalitatea falșilor sportivi, arbitrul este capul răutăților, vândut interesului adversarilor, omul care le poartă ghinion. Deaceea îți trebue un mare curaj să fii arbitru și să conduci grupări cu antecendente belice.

Am văzut și ascultat povestiri cu arbitri cari „scăpau" datorită antrenamentului de condiție pe care-l făcuseră anticipat, povestiri deadreptul ingrozitoare.

IGNORAREA REGULAMENTELOR

Incidentele sunt cauzate de faptul că massa — marea massă a spectatorilor — susține cu prea multă pasiune echipa favorită, pe care o doresc învingătoare împotriva tuturor regulamentelor și a regulelor de bun simț.

Pariurile isvorîte din dorința de câștig sau pur și simplu din credința carbă că favoritul va învinge, duc iarăși la o accentuată deraturare a simțului pentru realitate și astfel pe mase incidentele.

În pasiunea lor carbă, suporterii aruncă celé mai absurde calificări, vânând, în fiecare adversar, echipa unor miliardari, gata să sacrifice la fiecare match zeci de milioane pentru a cumpăra arbitrii și jucătorii.

Desigur, proprii lor jucători sunt comparați cu niște flori, neprihănite, incapabili să lovească un adversar, alcătuind bineînțeles cea mai bună echipă din țară.

DESPRE „OFFSIDE" și „fi m."

Am scris mai sus că incidentele provin din necunoașterea regulamentelor.

Prietenul meu V. B. este însă și un om imprudent. După ce socoate că răspândirea regulamentului de joc printre spectatori este necesară pentru a stăvili într'o oarecare măsură incidentele, are cutezanța să afirme că blânzii ploeșteni sunt miopi.

Gravă insultă!

N'a trecut o săptămână dela apariția reportajului și într'o scrisoare plină de „dulci" ironii d. v. b. este admonestat, după ce pseudonimul care semnează, mă citează și-l arde și o săpuneală prietenului meu pentru faptul de a se face co-părtaș la gloria pe care mi-am cucerit-o scriind despre ploeșteni.

Din scrisoare se pot trage însă o serie de concluzii:

a) „domnul" care iscălește cu un pseudonim sugestiv (v. ploeșteanu) suferă de o boală incurabilă: a persecuției (spun „domnul", înțelegând pe toți acei din acea categorie).

b) înțeleg sportul ca un... elefant.

c) are multe... dioptrii la activ.

d) cultivă genul epigramei sucolente pe care o gustă din plin.

e) etc., etc., în același gen.

(Continuare în pag. 6-a)

Cum am devenit antrenor în URSS

de P. Stenbach

Ceeace cred despre footballul rusesc am spus altădată. Acum vreau să povestesc numai despre prima mea contact cu acest football sceptic, care rămâne pentru mine, ca și pentru ceilalți europeni, un mister bine păstrat. Și trebue să spun dela început că acest prim contact nu a fost deloc feriche.

Pentru a putea juca football a trebuit să stau în spatele porții unei echipe mici, ca acum treizeci de ani; și aceasta după ce jucasem de 18 ori în echipa României și fusesem privit cu seriozitate la Arsenal și Charlton din Londra.

Ironia soartei era destul de subtilă, desigur, dar acesta era, după cum se vedea, singurul mijloc de a putea juca football într'un orășel, ai cărui tineri footballiști nu se lăsau impresionați de internaționalii europeni, chiar dacă aceștia fuseseră cândva la Londra.

Aici, la Engels, mică așezare minieră, am învățat încă odată ceea ce am spus la atâția pitici și juniori, cari mi-au trecut prin mână. Un jucător bun își face singur loc în echipă.

Dar să spun cum a fost.

Melancolia foot-ballului

Într'o după amiază, când am eșit mai devreme din mină, am văzut o echipă de tineri antrenându-se și am devenit dintr'odată optimist. Într'un sat unde se joacă foot-ball, un jucător internațional putea să-și facă viața mai ușoară; fie și numai prin aceea că putea să joace și el din când în când football.

Pisicul mi l-am făcut repede și tot atât de repede s'a dovedit a nu fi bun de nimic. Am rugat pe un prieten rus, care mă văzuse jucând în România și știa cine eram, să mă prezinte jucătorilor, pentru a-i antrena.

În această mișcare, stât de simplă în România, omul a pus și talent și convingere dar n'a avut succes.

Fentrună nimeni n'a voit să vadă în mâinile negre de praf de cărbuni, cu părul cărunt, un jucător de foot-ball. A trebuit să-l convingă pe urmă că n'a venit să-și bată joc de ei.

Așa ca altădată: vice-portar

Ași văzut, desigur, echipe străine celebre sosind în țară. Internaționali cu faimă continentală, cari au jucat sute de matchuri, nu se pot opri să nu dea cu pielorul într'o minge trasă afară de pe stadionul, pe care se joacă un match de deschidere, dacă întâmplător aceasta a ajuns la ei.

Cine a jucat football va înțelege perfect lucrurile. Ori cât de mult ai fi jucat football, mingea își păstrează aceeași atracție, care nu scade cu trecerea vremii.

Și... atunci m'am hotărît să-mi fac singur drumul în echipă. La primul antrenament m'am postat în spatele porții. Exact ca în copilăria mea, la Timișoara, când aduceam bareie pe terenul R.G.M.T., pentru a avea drept să fim „vice portar", adică, să stau în spatele porții și să am numai cu dreptul să dau mingile pe teren, când jucătorii echipei prime shooteau afară.

Numai că atunci eram copil, iar acum un om, care cunoscusem în fond gloria în football și trebuia să mă fac remarcat de niște copii din provincie.

Mărturisesc că eram foarte jenat și furios. Dar i-am impresionat repede, încât chiar nouăzeci de minute și du-

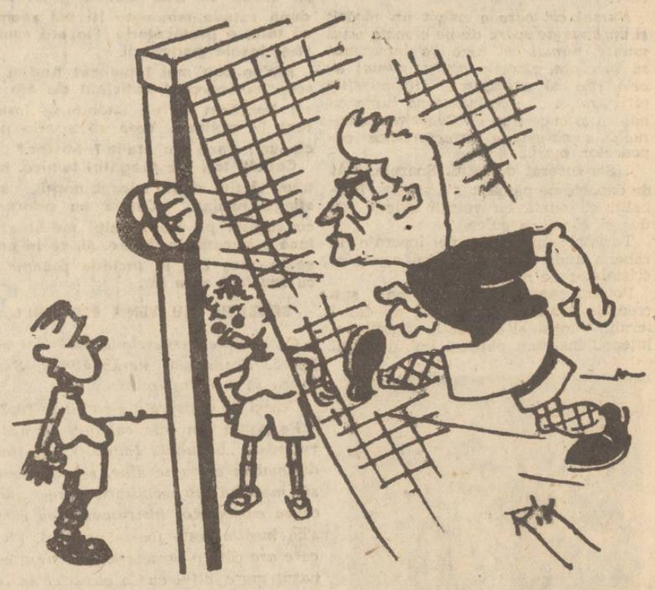

Câteva degajări lungi cu capul, după opriri pe picior, un oxford și câteva stopuri cu pieptul, au fost deajuns ca tinerii jucători din Engels să se oprească nedumeriți și să accepte ca țiganul cu păr cărunt să joace și el football.

Și-au amintit probabil de poveștile prietenului meu și acum le credeau.

„Carieră" într'o zi

Evident, nici n'au voit să audă că le puteam fi antrenor. M'am convins *mediat că faptul de a fi fost la Londra, la faimosul Arsenal, îi lăsa perfect indiferenți. Nici n'auziseră de el. Jucasem cu Alec James și Bastin, cu Roberts și Hapgood, dar asta nu avea nicio importanță. Trebuia să fiu încercat și dacă dam satisfacție puteam juca în postul meu de mijlocaș centru.*

La matchul următor am jucat și — pentru ce să nu fiu corect? — am avut, după treizeci de ani de football, destul trac. Simțeam că de matchul acesta, viața mea era legată foarte strâns și până la urmă am avut dreptate.

Am jucat bine. La început cu oarecare menajament, căci munca într'o mină de cărbuni nu este tocmai un antrenament potrivit pentru condiția fizică, dar pe urmă câteva mingi reușite mi-au redat încrederea. Am reușit chiar nouăzeci de minute și du-

Câteva degajări lungi cu capul, după opriri pe picior, un oxford și câteva stopuri cu pieptul, au fost deajuns ca tinerii jucători din Engels să se oprească nedumeriți și să accepte ca țiganul cu păr cărunt să joace și el football.

Și-au amintit probabil de poveștile prietenului meu și acum le credeau.

„Carieră" într'o zi

Evident, nici n'au voit să audă că le puteam fi antrenor. M'am convins *pă match m'au condus cu alai, până acasă, toți copiii târgului. Devenisem, fără să vreau, ceea ce am evitat toată viața: o vedetă de provincie mică.*

Am jucat apoi încă un match și lucrurile au venit de la sine. Am fost scos din producție și „angajat" ca antrenor la o echipă dintr'o categorie superioară.

Redevenisem, în sfârșit, cu însumi. Și acum îmi dau seama că lucrul acesta nu a fost deloc ușor.

Baschet-fotbalul, invenția lui Moș Crăciun

REPORTAJ PE ACOPERIȘ de C. NAGHI

Care aduce daruri jucă tortior grupărilor și oficialilor

Să nu mai spuneți că ați cetit încă un „număr special de Crăciun" al cine știe cărei gazete, din care să fi lipsit „reportajul" sau „interviewul cu", sau „scrisoarea către Moș Crăciun": pentrucă, în primul rând, nu vă cred; și, în al doilea rând, mi-ați da peste cap tot planul acestui reportaj.

Și n'aveți niciun interes, vă asigur: eu tot îl scriu și dumneavoastră cari ați cumpărat ziarul (domnule, și-l scump foc!) — tot îl citiți, așa că mai bine nu reportaj inspirat(!) decât unul făcut în silă, așa, ca să fie.

Așa dar..

În fiecare an, cam la data asta, ziarele și toate publicațiile periodice, respectivă, se cred obligate să apară în „număr special" și în număr sporit după alergătura pentru cota de hârtie de pagini. Doar odată pe an e Crăciunul! Și pe majoritatea paginilor, ac est a-tot-stăpînitor Moș Crăciun se lățește, gras distribuit în coloane, cerându-i-se sfatul și răspunzând în te miri câte și ce soiuri de probleme.

Știe, domnule, Moș Crăciun ăsta atâtea chestii de m'a uluit: îl întrebi bucătărie, îți spune la iuțeală cum se gătește o tocăniță cu carne de porc; vrei să-ți spulbe dorurile ascunse ale nu mai știu cărei vedete de teatru sau cinematograf, „probleme de politică, economie, sau ți ceri ceva, Moșul se execută cu promptitudine.

Ei, din punctul ăsta de vedere, reportajul meu nu e deloc senzațional: am încercat în fel și chip, dar tot la barbă (sau „bărbile" cu...) lui Moș Crăciun am recurs până la urmă.

Bine, dar — veți spune — dacă are ce căuta și știi din chestiunile culinare, literare, politice și sociale, de unde până unde Moș Crăciun în basket și volley-ball?!

La care eu vă răspund fără pic de ezitare: dela coș la plasă, iar prezența sa în aceste sporturi nu-i deloc deplasată, pentrucă Moșul — am ajuns la concluzia aceasta foarte de curând

— are în activitatea sa două meri tangențe cu basket-ballul și volley-ballul: întâi, utilizează, pentru a ajunge la cei cărora le-aduce darurile, coșul; apoi, de când sacul nu mai e la modă, își poartă cadourile în plasă; și în fine, este dotat excelent pentru basket-ball: condiția fizică nu se poate spune că-i lipsește — o duce doar deatâta vreme într'o alergătură și nu-i mai scad puterile, — iar cât despre viteză.. să-mi spuneți care mai e în stare să colinde într'o singură noapte pe la casele copiilor din lumea întreagă!

Și atunci, trebuindu-i reportagiului meu și o notă de senzațional, m'am gândit să răstorn maniera obișnuită (aceea de a-l aștepta pe Moș Crăciun), hotărându-mă să pornesc eu în căutarea lui și să-l descos într'o discuție asupra — boală fără leac — problemelor basket-ballului și volley-ballului.

Da, dar unde să-l găsesc?

Am pornit, așa într'o doară, cu două nopți înaintea Crăciunului, la o inspecție pe acoperișul casei. O să spuneți că-s somnambul, lunatec. Vă voiu răspunde că, dimpotrivă, sunt zlarist, așa încât când e vorba de-un reportaj nu mai mă uit unde și cum îmi lucrez subiectul.

Pe urmă, în noaptea aceea, luna ultase — dormind după cine știe ce nor — de Capitală, care, întunecată și posomorâtă, primea palmele unei ploi repezite de toamnă, sarabandă bacoviană pe tabla acoperișurilor..

Simțeam că sunt urmărit de o pereche de ochi străpungători în întuneric (exact ca 'n romanele cu gangsteri ale lui Edgar Wallace).

Mă 'ntorc brusc (tot ca detectivii lui Wallace) și ceeace simțisem — încă și mai mult — văd: sprijinit în cot de un horn (nu Egon), vreau să spun un coș, mă privea... mă privea.. ei, cine mă privea? Moș Crăciun, domnule!

L-am recunoscut greu, mai mult după barbă (coliile lungă și ca de vată — vezi Creangă, Dulfu și George Murnu), că încolo... Moșul nu arăta nici pe departe ca 'n cărțile celor dintre paranteze

Cu raglanul larg, capul gol, straiele de ultima linie a modei masculine, părea mai de grabă un tomnatec sau iernatec, mai bine, craiu de pe Cale. Iar dacă nu și-ar fi declinat singur... funcția, cu siguranță că n'aș fi știut că în fața mea am pe Moș Crăciun.

Zâmbiți? N'aveți motiv pentru că, deși aparținând lumei feeriilor pentru cei mai mulți, Moș Crăciun există totuși (dacă vă spun c'am vorbit cu el!?) și, ceeace-i mai interesant, n'am stat de palavre nu ne-am spus basme. Căci bătrânelul s'a dovedit a cunoaște în detaliu viața basket-volley-ballistică dela noi, așa încât nu mi-am pierdut vremea de pomană ar fi fost culmea... ore suplimentare de muncă.., casă grea.... remunerație mică...).

„Te cunosc „șefule!"

Așa m'a întâmpinat Moș Crăctun, în vreme ce mă căzneam să găsesc un pretext de spargere a ghieței, fierbându-mă în același timp ca de emoție să nu cumva să-mi sparg capul, aterizând de pe acoperiș în stradă.

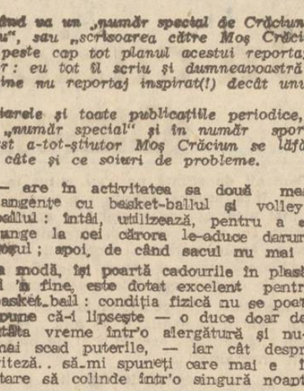

NICU ROȘU (Sportul)

— „Cum, mă cunoști?!

— „Ei, na, dar cine nu te cunoaște, amice, în lumea basket-volley-ballului?! Și celebrul (N.R.: vrabia mălai visează!) C. NAGHI de la „SPORTUL POPULAR".

— „Bine, bine, în lumea basket-volley-ballului, dar dumneavoastră (îmi venea să-i spun „matale") trăiți în... altă lume, pare-mi-se.

— „Aiurea! Sunt pasionat de basket și volley-ball din fragedă copilărie.

— „Cum din fragedă copilărie?! Ce... și dumneata te ai... născut? Și apoi asta trebue să se fi 'ntâmplat tare de mult, *or basket-ballul a fost născocit la Springfield, prin 1897, de profesorul Naimish, după câte știu eu....*

— „Știi prost, șefule! Am citit și eu asta în „Sportul Popular" Ei, află că reportajul tău e o... barbă cât a mea!

Eu am inventat basket-ballul!

— „Da, ce te uiți așa? E cum îți spun. Era prin anul.. dar ce contează anul.., când, suferind de reumatism, mi-a fost cu neputință să

— „Bine, dar cum ai ajuns la basket-ball?

— „Ei, na, ce te uiți așa? E cum îți spun. Era prin anul.. dar ce contează anul.., când, suferind de reumatism, mi-a fost cu neputință să

(Continuare în pag. 7-a)

Moș a profesorului Naimish în 1897

cobor cu daruri la copii. Și, atunci, am avut una din genialele mele inspirații, născocind un mijloc de a-mi îndeplini funcția dela.. domiciliu. Și anume, întins pe burtă pe un nor și cu barba legată de gât — să nu mă jeneze — am aruncat la coș toate jucăriile de pe lista mea. Și te asigur că niciuna din încercări nu mi-a eșuat. Vezi bine, pentru asta mi-a trebuit un antrenament asiduu și metodic.

— „Metodic?!

— „Da, am aruncat întâiu cu pietre în jucătorii și arbitrii unui match de football, apoi..

— „Cum, și foot-ball se juca pe atunci?!

— „Nu mă mai sâcâi cu întrebări neroade! Nu se juca, dar l-am inventat tot eu și foot-ballul, și..

—„Am capitulat. Să ne 'ntoarcem la basket-ball. V'aș ruga..

— „Știu: vrei să-mi spui ce vor să le aduc jucătorii și echipele din București de Crăciun.

(Continuare în pag. 7-a)

PLEDOARIE PENTRU ATLETISM

de VIRGIL IOAN
președintele Federației de Atletism

Atletismul românesc este cu un an mai bătrîn, — prin epuizarea programului de activitate al anului 1946. Și, în toate acestea, el a rămas, — spre regretul nostru, — aceiași sport minor. Practicat de un număr redus de sportivi, n'a putut da în decursul anului 1946 decât rezultate modeste, — dacă le comparăm cu cele obținute peste hotare, — excepție făcând proba de 100 m. plat. Și ce este mai trist, este faptul că rezultatele, modeste cum au fost, le-au dat atleții deja consacrați.

Care sunt deci cauzele cari fac ca atletismul nostru să se sprijine de ani de zile pe aceiași atleți?

Atletismul este un sport în aparență foarte simplu, însă în fond este cel mai greu, căci cere din partea practicantului un adevărat sacrificiu: o viață regulată și un antrenament regulat în cursul întregului an.

Cum massele tineretului n'au fost răscolite, posibilitatea de recrutare este foarte redusă, din care cauză astăzi avem atât de puțini atleți.

În general, orice individ perfect sănătos este capabil de o anumită performanță, după un antrenament oarecare, dar această performanță este în general foarte scăzută, față de performanțele internaționale.

Standardul performanțelor străine este foarte ridicat, întrucât ele au fost obținute după mulți și continui ani de antrenament metodic și serios.

Performanțele străine sunt pentru noi adesea un mister, — căci fiecare probă are secretele sale de antrenament, pe care atleții noștri nu le cunosc. Lipsa unor antrenori capabili și buni cunoscători ai atletismului a făcut ca atletismul nostru să rămână la performanțe „tip junior".

O altă cauză importantă a slăbiciunii noastre este lipsa de concursuri internaționale.

Concursurile internaționale sunt foarte necesare, — și fără ele este extrem de greu să progresăm.

Pentru câștigarea de adepți în atletism, trebuie să începem o mare campanie în rândurile tineretului muncitor și școlar.

Numai atleții recrutați din această massă a tineretului rămân credincioși practicanți. Toți atleții noștri de valoare au fost recrutați, — cu rare excepții, — numai din rândul ucenicilor și școlarilor.

Resoartele sindical, școlar și urbanrural vor trebui să înceapă o mare campanie, pentru a trimite Federației de atletism cât mai mulți tineri.

O. S. P. face toate sacrificiile, pentru a da Federației posibilitatea să angajeze câțiva antrenori din rândul profesorilor specializați în atletism și pe care-i avem în țară, — precum și cel puțin un antrenor străin consacrat, care să dirijeze întreaga tehnică a antrenamentelor din țară.

Insfârșit, să se dea posibilitate Federației de Atletism să-și întocmească un program internațional, cu cel puțin două întâlniri regulate cu echipe tari. Aceste întâlniri să fie în afara Jocurilor Balcanice, — care trebuie să constituie etalonul de măsură al activității noastre și al progresului dela an la an.

Cum formarea unui atlet de clasă cere un timp de cel puțin 3 ani, pentru anul 1947 va trebui să facem apel tot la vechii atleți, cărora trebuie însă să le dăm toate posibilitățile de a se antrena și de a concura la cât mai multe concursuri.

Dacă nu vom ieși din vechiul făgaș, atletismul nostru nu va putea progresa și vom rămâne a ne baza pe cele câteva excepțiuni, — ceeace ar fi păcat.

Am speranța și încrederea că în cursul anului 1947, atletismul nostru va avea concursul tuturor, în frunte cu O. S. P., căruia i se vor alătura toți acei ce susțin și vor să ridice cu adevărat valoarea și importanța celui mai olimpic și nobil sport: ATLETISMUL!

Activitate intensă...

— SA NI SE TRIMEATA UN ALT ARBITRU, CA PE ASTA L-AM TERMINAT!

Crăciun sportiv 1946

După un an sportiv care se încheie peste câteva zile, sportivii noștri găsesc un fericit prilej de odihnă și recapitulare a unei fructuoase activități, în zilele sărbătorești ale Crăciunului.

Desigur, sunt o serie de sportmeni care tocmai în aceste zile vor fi prezenți în lumea preocupărilor lor, la sky sau pe patinoare, cu bobul sau pe hipodrom. Și în vreme ce alții vor fi adunați în jurul căldurii reconfortante a căminului familiar, mulți dintre noi ne vom afla în categoria de mai sus înfruntând gerul și viscolul numai pentru cauza frumoasă a sportului.

Deaceea, de Crăciunul acesta, când suntem strâmtorați economicește și nu ne putem permite desfătările din alți ani, se cade a ne opri puțin asupra acestor zile ce trebuesc a fi pentru noi prilej de umanitate și frățietate.

Sportivii au dat totdeauna dovada marei lor înțelegeri și de aceea nu ne îndoim că fiecare în domeniul în care activează va rupe ceva, va face un efort pentru cei care anul acesta nu au Crăciun. Și ne gândim la miile de sportivi din Moldova, care nu pot lua parte la întrecerile sportive pentrucă le lipsesc multe.

Deasemenea, cu inima caldă și bună, să ne amintim la acest Crăciun, de cei care nu mai sunt printre noi, de cei pe care ni i-a răpit războiul sau au sfârșit prin lagăre de exterminare.

În lumea sportului românesc, Crăciunul 1946 vine cu tristețile și bucuriile inerente.

Footballiștii sunt „necăjiți" că nu pot activa și deopotrivă cu ei toți „cavalerii" sportului de vară. Dimpotrivă, amatorii sportului de sezon sunt bucuroși că își reiau activitatea și se pregătesc pentru întreceri, fiecare animat de cele mai bune intenții.

Este interesant de amintit că o situație de „trapezist" o are ziaristul sportiv care nu știe ce este răgazul nici vara, nici iarna.

Sărbătorile sunt pentru el inexistente și totuși dragi. Pe ploaie, pe vânt sau ninsoare cu viscol, gazetarul va fi, trebue să fie prezent în arenele de sport. El nu are un sezon anumit.

Și de Crăciun, gazetarul sportiv, care se află permanent în slujba poporului și a sportului pentru popor va fi la datorie. Nici nu are timp să aștepte la fereastră sosirea lui Moș Crăciun „cu plete dalbe", nici să asculte cântecele colindătorilor.

Crăciunul îi va surprinde la hockey sau la sky, rebegit de frig, cu degetele înghețate pe creion. Deși nu în parte activă la joc, se sbuciumă la fel cu echipierii.

Târziu, noaptea, când se va întoarce dela redacție, unde a consemnat pe hârtie evenimentul din zilele de Crăciun, gazetarul se va uita trist prin vitrinele luminate. Și dacă se va întâlni cu Moș Crăciun, nici nu va ști ce să-i ceară. El are atâtea amărăciuni, că nu va avea unde să-și depoziteze bucuria prilejuită de ori și ce cadou făcut de bunul prieten al celor cuminți și buni.

Aceasta nu-l împiedică pe el, gazetarul, să se oprească o clipă și să spună: „Bine ai venit, Moș Crăciun".

AL. ACHILLE